

јим стручним знањем умео је да изванредно темељно налази одговарајућа законодавна решења. По оснивању Правног факултета у Сарајеву 1948. године изабран је за наставника Управног права. Као истакнути научник, педагог и обдарен теоретичар, имао је одлике одличног предавача. Његова смрт лишава његове студенте предавања у којима је суптилним анализама сажето али садржајно и јасно излагао југословенско управно право. Трезвен и стваралачки дух, увек критички расположен према себи, није се заносио брзоплетим импровизацијама. Имао је интелектуалне храбрости. Није био агресиван, али је умео у својим ставовима да буде чврст и да смирено, аргументовано брани своја гледишта. Та се одлика посебно одражавала у његовим објављеним радовима и у његовим дискусијама на многим стручним комисијама и састанцима. Остаје као рад трајне вредности његово дело „Проблеми уредбе са нарочитим обзиром на широка овлашћења” (Научно друштво НР БиХ, Сарајево, 1957). Значајну вредност имају многобројни његови објављени радови а посебно они посвећени проблематици расподеле нормативне делатности у савременој држави. Ваља истаћи и његово дело „Управни поступак” („Веселин Маслеша”, Сарајево, 1962).

Због изузетне теоријске вредности његових објављених радова као и изванредне солидности и објективности у расправљању правних проблема наше друштвене стварности, професор Камарић је стекао опште признање. Посебно признање му је одато избором за члана Академије наука и умјетности СР Босне и Херцеговине и додељивањем Републичке 27. јулске награде СР БиХ која му је додељена у знак признања за његов научни и друштвени рад.

Проф. Камарић био је и веома активан друштвени радник. Учествоје у свим друштвеним делатностима као ангажовани јавни радник. Учествоје са много залагања у изградњи законодавства не само нормативних аката у Републици БиХ већ и у изградњи савезног законодавства. Веома активно учествује у Правном савету федерације и у многим уставним и другим савезним и републичким стручним комисијама као и у Институту за упоредно право. Активан у Савезу удружења правника, у Савезу удружења универзитетских наставника и других научних радника као и у многим другим друштвеним организацијама. Дуго времена био члан Сабора Исламске заједнице СР БиХ и дуго времена председник Врховног сабора Исламске верске заједнице у СФРЈ. И на тим функцијама имао благотворан утицај. Са много залагања и напора усмеравао је рад ових институција, имајући увек у виду општи интерес читаве наше друштвене заједнице.

Они који су га знали сачуваће успомену на човека велике смирености, увек пажљивог да другога саслуша. Духовит, једноставан, скроман али упорно ангажован у друштвеном животу као научник, професор и јавни радник. Волео је универзитетски позив професора и своје студенте и они су њега волели. То се најбоље могло видети на огромном мноштву његових поштовалаца приликом његовог погребња у Сарајеву. Професор др Мустафа Камарић био је човек у пуном смислу те речи. Оставио нам је свој пример. То је дубоки смисао његовог живота.

Д. Б. Денковић

ДР АЛИЈА СИЛАЈИЋ 1909—1973.

Др Алија Силајић, редовни професор Правног факултета у Сарајеву, умро је 13. децембра 1973. године у 65. години живота. Његовом смрћу ова школа губи истакнутог и вредног научног радника и савесног и искусног наставника.

Др Алија Силајџић рођен је у Подгори — Високо 1. X 1909. године. Завршио је Шеријатску судачку школу у Сарајеву 1933. године. После тога уписује се на Правни факултет у Београду, где је дипломирао 1937. године. На Правном факултету у Београду стекао је степен доктора правних наука 1940. године, одбранивши докторску дисертацију под насловом: „Тестаментат у шеријатском праву”.

По завршетку студија радио је као судијски приправник у Среском суду у Цазину и Окружном суду у Сарајеву.

За време рата учествовао је у народноослободилачком покрету.

По оснивању Правног факултета у Сарајеву 1946/47. године започиње ту своју наставничку каријеру. Објавио је неколико посебних радова и више чланака и расправа у разним нашим часописима. Био је сарадник и Анала Правног факултета у Београду.

Као признати стручњак учествовао је у разним републичким и савезним комисијама за припремање и проучавање нацрта из области породичног и наследног права.

За свој научни, наставнички и друштвени рад награђен је 1968. године наградом „Веселин Маслеша”.

Силајџић се у прво време бави проучавањем шеријатског права и из те области објављује неколико радова. Нарочито су запажени они његови радови у којима проучава уставу тестаментата и родства. Та питања обрађује врло савесно, а своје закључке заснива на обимној и критички проученој граби.

По избору за наставника Правног факултета пребацује тежиште свога рада на изучавање породичног и наследног права.

Из породичног права објавио је уџбеник и низ чланака у којима углавном расправља спорна питања, она о којима постоји неслагање у нашој теорији и пракси. Те ствари расчлањује и обрађује са пуно смисла и правничке ерудисије и у складу са основним начелима нашег законодавства и токовима и захтевима нашег друштвеног развоја.

Нарочито је значајан и хвале вредан његов рад на прибирању и проучавању судске праксе у породичним споровима. Тај његов дугогодишњи, стрпљиви и мукотрпни рад постао је данас једна врста приручника за све оне који проучавају ову правну област. На основу овог његовог рада може се лепо пратити како наши судови решавају породичноправне спорове, како ту постоје сличности и разлике у тумачењу и примени појединих одредаба и какве све тешкоће при томе настају. Одатле се може посебно пратити и улога виших суда у уједначавању судске праксе и еволуцији правних схватања и настојања да се доведе у склад слово закона са брзим развојем нашег друштва.

Професор Силајџић је из наследног права објавио више успешних радова. Синтезу тог његовог рада чини уџбеник из наследног права. Ови његови радови су драгоцени прилог у тумачењу појединих одредаба, а посебно у проучавању нових установа које Основни закон о наслеђивању уводи у наш правни живот.

Професор Силајџић био је одмерен и опрезан у доношењу закључака. Он би најпре постављене проблеме свестрано и критички проучио, па онда изводио своје закључке и заузимао ставове. Његова мишљења увек су заснована на убедљивим разлозима и изложена доследно на јасан и недвосмислени начин. Он је таквим начином рада стекао велики углед у нашој правној јавности и постао ауторитет у питањима из породичног и наследног права.

др Мехмед Беговић